

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201624
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4318201624.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v právnej veci žalobcu v I. rade: A. žalobcu v II. rade: H. proti žalovanému: F., v zast. JUDr. Imrich Hraška, advokát so sídlom Mlynská č. 2, Levice, o priznanie nemajetkovej ujmy 2.000,00 eur s prísl., sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu z a m i e t a .

II/ Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v I/ a II/ rade v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v I/ a II/ rade žalobou doručenu súdu dňa 13.4.2018 žiadali, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom titulom nemajetkovej ujmy sumu 2.000 eur. Žalobu odôvodnili tým, že od jesene 2015 do leta 2017 prebiehalo konanie na Okresnom súde Levice o zverenie mal. F. do osobnej starostlivosti, v ktorom boli žalobca v I/ rade a žalovaná účastníkmi konania. Počas tohto súdneho konania žalovaná viackrát vulgárne atakovala žalobcov a členov ich rodiny, pričom ataky žalovanej boli aj formou nevyžiadanych SMS správ a tiež publikovaním na sociálnej sieti facebook. Na svojom profile na sociálnej sieti uviedla okrem vulgárnych osočovaní aj žalobcove plné meno, adresu postavenie v zamestnaní a výšku jeho príjmu, ktorý žalobca predložil do spisu prebiehajúceho súdneho konania. Nakoľko žalobca v I/ rade, ako aj žalovaná sú zamestnancami v tej istej firme, vyjadrenie žalovanej na sociálnej sieti bolo sledované aj ďalšími zamestnancami firmy a v dôsledku toho sa niektorí nadriadení žalobcu v I/ rade a jeho spolupracovníci začali voči 12C/20/2018

žalobcovi správať so zjavným opovrhnutím a tým bola zásadným spôsobom znevážená jeho povesť aj autorita. S ohľadom na fakt, že žalobca v I/ rade vedie útvar s približne 300 zamestnancami, jeho postavenie v zamestnaní bolo skomplikované a tiež mu bol zadržaný kariérny rast. V žalobe ďalej žalobcovia uviedli, že tiež pracovné uplatnenie žalobkyne v II/ rade sa znížilo, keďže žalovaná sa vyjadrila o nej na sociálnej sieti mimo inom ako o „lajde“. Taktiež spoločenské uplatnenie rodinných príslušníkov žalobcov sa skomplikovalo, keďže žalovaná uviedla na sociálnej sieti mimo iného o dospelujúcom synovi žalobcov, že bol jeho otcom neželaný. Za tieto skutky podali žalobcovia dňa 14.6.2017 trestné oznámenie na žalovanú, v ktorom zároveň žiadali náhradu nemajetkovej ujmy z titulu jej činov. Žalovaná si uvedomovala, že jej konanie je v rozpore so zákonom, ako to uviedla aj do zápisnice o výsluchu u vyšetrovateľa z 25.8.2017, kde uviedla „priznávam sa ku všetkému, čo sa mi kladie za vinu, že som na facebooku na svojom profile F. písala o ich rodine, že pod slovnými spojeniami Z., pán Biologický a jeho USIII a pod., som myslela rodinu L., lebo každý vie, kde bývajú a o koho sa

jedná. Stojím si za všetkým, čo som napísala, či už na facebook, alebo do SMS - iek , no už som s tým prestala“, i napriek tomu žalovaná pokračovala vo svojich vyjadreniach na sociálnej sieti na adresu žalobcov a ich rodiny. Okresná prokuratúra v Leviciach dňa 6.11.2017 podala na žalovanú obžalobu na Okresný súd Levice pre prečin ohovárania a prečin nebezpečného prenasledovania, pričom Okresný súd Levice uznal protiprávnosť konania obžalovanej - žalovanej a uznal ju vinnou trestným rozkazom zo dňa 29.12.2017 pre prečin ohovárania a odsúdil ju na peňažný trest vo výške 200 eur. Žalobcovia ďalej uviedli, že im vznikla konaním žalovanej psychická a pracovná nemajetková ujma.

2. Súd uznesením č.k. 12C/20/2018- 61 zo dňa 5.6.2018 v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení (čl. 66- 68) uviedla, že žiada žalobu zamietnuť. Vo vyjadrení ďalej uviedla, že nepopiera, že na adresu žalobcov v I/ a II/ rade na svojom sociálnom profile použila zopár vulgárnejších výrazov, no tieto napísala len ako odozvu na predchádzajúce sa s správanie žalobcu v I/ rade- otca jej dieťaťa - mal. F. Žalobca v I/ rade po celý čas ich spoločného vzťahu jej sľuboval spoločný život, že sa rozvedie s manželkou, nakoniec však žalobca zostal pri svojej manželke a ju so synom opustil. Prítomní často počastoval neskutočnými urážkami. Po pôrode mal. F. dostala popôrodnú depresiu a musela sa liečiť na psychiatrickom oddelení. Ataky zo strany žalobcu voči jej osobe však neprestali a dokonca sa pridala aj žalobkyňa v II/ rade. Jediný rozdiel bol v tom že žalobcovia v I/ a II/ rade to robili ústne pri vzájomných stretnutiach, pričom z jej strany to bola len zúfalá obrana, aj keď nie najvhodnejšia. Neustále vyhrážanie zo strany žalobcov, že príde o syna, lebo je blázon s nepríčetnými očami, najvyššia lúderská kurva, že ju zničí a padne na samé dno ju nesmierne psychicky vyčerpávalo. Žalobca v I/ rade jej sústavne hovoril, že má kontakty, že sa bude čudovať, čo on dokáže a bude záležať len od neho, či jej zostane syn. Dokonca bolo na ňu podané aj trestné oznámenie a nakoľko nemala obhajcu v trestnom konaní, bola trestným rozkazom OS Levice uznaná vinnou z prečinu ohovárania a prečinu nebezpečného prenasledovania a odsúdená na peňažný trest vo výške 200 eur, ktorý zaplatila. Žalovaná ďalej uviedla, že popiera, že žalobca v I/ rade utrpel opovrhnutie od jeho nadriadených a spolupracovníkov kvôli ohováraniu a že bola znevážená zásadným spôsobom jeho povest' a autorita a za absurdné považuje, že mu bol zadržaný kariérny rast. Tiež nesúhlasila, že žalobkyňi v II/ rade bolo znížené jej pracovné uplatnenie a spoločenské uplatnenie rodinných príslušníkov sa skomplikovalo. Ďalej uviedla, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na 12C/20/2018

ochranu osobnosti. Vzniká vtedy, ak morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo nestačí na zmiernenie nepriaznivých následkov do protiprávneho zásahu do osobnostných práv. V tomto konkrétnom prípade, ako uviedla, má za to, že na zmiernenie nepriaznivých následkov do osobnostných práv žalobcov stačila morálna satisfakcia, teda jej odsúdenie. V neposlednom rade, ako ďalej uviedla, si nemyslí, že závažnosť ujmy u žalobcov bola takého charakteru, ako uviedli v žalobe keďže žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia, ktorými by im jej konaním bola spôsobená nejaká ujma, či v pracovnom, rodinnom alebo osobnom živote.

3. Uznesením č.k. 12C/20/2018- 70 súd vyzval žalobcov v zmysle § 167 ods. 3 CSP na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej. Žalobcovia vo vyjadrení (čl. 75-76) uviedli, že žalovaná vo svojom stanovisku sa vyjadruje formou, ako by skutky nespáchala, pričom táto bola síce odsúdená trestným rozkazom, ale stále trvá na svojom stanovisku a stále si myslí, že jej konanie malo byť chápané ako akceptovateľné správanie. Zo strany žalovanej nebol pozorovaný žiadny pokus o ospravedlnenie sa žalobcom za svoje skutky, pričom jej invektívy pokračovali. Žalovaná sa stále pokúša očierniť žalobcu v I/ rade, keď uvádza nepravdy vo svojom vyjadrení. Absolútne absurdné je stanovisko žalovanej, že bola odsúdená za svoje skutky nie preto že by ich spáchala ale preto, že nemala obhajcu a toto svedčí o tom, že za tieto skutky žalovaná stále nemieni učiniť „ pokánie“. Uznesením č.k. 12C/20/2018 - 77 zo dňa 14.11.2018 súd v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovanú na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcov v I/ a II/ rade. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení „ čl. 80“ uviedla, že nárok uplatnený žalobcami považuje za nepreukázaný a pridriava sa v plnom rozsahu svojej argumentácie obsiahnutej vo vyjadrení zo dňa 22.6.2018.

4. Žalobca v I/ rade na pojednávaní uviedol, že trvá na predmetnej žalobe, pridriavajúc sa jej zdôvodnenia, ako aj vyjadrenia, ktoré doručil súdu ako reakciu na vyjadrenie žalovanej voči predmetnej žalobe. Uviedol, že od podania predmetnej žaloby na preukázanie tvrdení, že došlo k zadržaniu jej kariérneho rastu, predkladá dôkazy o tom, že v súvislosti s konaním žalovanej aj skutočnosťí uvádzaných

prostredníctvom facebooku bol odvolaný z pozície manažéra útvaru a zaradený na nižšiu pracovnú pozíciu. Ďalej uviedol, že zásahy zo strany žalovanej už boli ukončené. Ďalej uviedol, že uvedenými zásahmi zo strany žalovanej bolo zasiahnuté závažným spôsobom do jeho cti, nakoľko tieto sa dostali do sféry aj tretích osôb a to nielen na pracovisku ale aj do sféry jeho známych. Čo sa týka SMS správ, keby išlo len o útoky a vulgarizmy vo voči len jeho osobe, tieto by bol schopný tolerovať, resp. ignorovať, ale týmito nepravdivými údajmi, osočovaním, boli poškodené aj blízke osoby a boli spomenutí aj mal. synovia.

5. Žalobkyňa v II/ rade uviedla, že trvá na predmetnej žalobe, s tým, že zásahy, ktoré vyvolala svojím konaním žalovaná, zasiahli do jej súkromného života, čo sa výrazným spôsobom premietlo do vzťahu k susedom, známym, ktorí po tom, ako boli s týmito zásahmi oboznámení, začali nazerať na jej osobu v inom svetle, ako to bolo do času, pokiaľ sa tieto zásahy zo strany žalovanej nedostali do ich vedomostí.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav :
Žalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Levice č.k. 4T/190/2017- 138 zo dňa 29.12.2017 uznaná vinnou, že od presne nezisteného dňa asi od 1.1.2017 do 20.7.2017 prostredníctvom sociálnej siete facebook na svojom profile F. zverejňovala
12C/20/2018

urážlivé a nepravdivé výroky na adresu A. a jeho manželky H.j a ich rodiny, pričom vo svojich statusoch uvádza ulicu a miesto ich pobytu a rôzne vulgárne vyjadrenia na ich osoby v znení „ biologický foter“, „ biologický hajzel“, „ čurák“, „ pán Biologický s jeho USIII“, „ zákonitá mrdaňa“, „domáca zlatokopka“, „ zákonitá nevážená nepani učiteľka, ktorá vlastne lajda už ani dávno neučí“, pozdravujem sviňu do parlamentu a to LV“, „ je to hnus“, (Ludanská, LV), „ pre blbcov z Ludanskej, LV“, tiež dňa 8.6.2017 o 15.02 hod. okrem iného A. menovala a uverejňovala údaje o jeho pracovnej pozícii a plate, o výživnom na ich spoločného nemanželského syna, ako aj rôzne urážky a lži, napr. o jeho vazektómii, tvrdenie o tom, že jeho v poradí druhý syn bol nechcený a pod., čím bola ohrozená vážnosť poškodených A. u spoluobčanov a boli narušené ich rodinné vzťahy, pričom obv. F. od začiatku roka 2016 do 20.7.2017 poškodených A. zaslala na ich telefóny SMS s vulgárnym obsahom, v ktorých A. nazýva „ zákonitým kurevníkom, hajzlom, smradom“, Mgr. ZN. nazýva „ piraňou, zákonitou mrdanicou, sloním ritiskom, zlatokopkou, mrdaňou s veľkou riťou, pičou, kurvou, lemrou“, ich synov „nevychovanými štencami“, rodinu „ bandov a pod.“, pričom zo správ, ktoré im posielala, vyplýva, že vo svojom konaní mieni pokračovať, nakoľko v SMS zo dňa 29.6.2017 uvádza: „ Síce všetko má svoj začiatok a koniec, ja som však stále ešte niekde v strede“, čím je podstatným spôsobom zhoršená kvalita života poškodených A., nakoľko ich opakovane týmto spôsobom obťažuje a obmedzuje, čím spáchal prečin ohovárania a prečin nebezpečného prenasledovania, a za to sa odsudzuje na peňažný trest vo výške 200 eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces (čl. 5- 6).

7. Žalobcovia na preukázanie svojich tvrdení, tak, ako tieto boli pripojené aj v spise 4T/190/2017, predložili výpisy z SMS správ a sociálnej siete (čl. 17 - 53). Žalobcovia v I/ a II/ rade poukázali, že uvedené zásahy do ich osobných práv zo strany žalovanej prebiehalo od jesene 2015 do leta 2017, resp. počas konania vedeného na tunajšom súde o zverenie mal. F. do osobnej starostlivosti. Z obsahu spisu č.k. 4P/15/2015, predovšetkým z uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 6CoP/25/2017 - 951 je preukázané, že žalovaná bola hospitalizovaná v psychiatrickej nemocnici od 17.9.2015 do 30.10.2015, t.j. hospitalizovaná I-krát a v tomto čase mal. F. bol v osobnej starostlivosti otca, teda žalobcu v I/ rade, kedy vzťahy medzi rodičmi boli uspokojivé a otec nemal žiadne výhrady k starostlivosti matky o dieťa a zlom nastal v ich vzťahoch až potom, čo otec odmietol matke po jej návrate z hospitalizácie dieťa vrátiť, poukazujúc na jej nedostatočnú starostlivosť o mal. Otec- žalobca v I/ rade spochybňoval starostlivosť matky o maloletého, čo u matky vyvolalo negatívnu odozvu, a zvrátilo jej počiatočnú ochotu riešiť starostlivosť o mal. dieťa na základe vzájomných dohôd. Postupom času rastujúcu nevraživosť rodičov voči sebe je potrebné pripísať na vrub oboch rodičov, ktorí pre neschopnosť vzájomnej tolerancie pozabudli na opravdivý záujem ich dieťaťa. Odvolací súd konštatoval, že v záujme mal. dieťaťa z hľadiska jeho budúceho zdravého vývinu nemôžu byť konfliktné situácie, ktorých je dieťa účastné pri jeho preberaní a odovzdávaní v čase úpravy styku, s tým, že rodičia sa vzájomne obviňujú. Z uvedeného uznesenia ďalej vyplýva, že žalovaná bola hospitalizovaná v PN Veľké Zálužie pre popôrodnú depresiu, depresívnu epizódu, opätovne sa tak stalo aj v ďalšom čase od 10.9.2016 do 28.9.2016 pre adaptačnú poruchu úzkostnú v dôsledku závažného sociálneho stresu - hrozby odňatia dieťaťa. Odvolací súd ďalej

konštatoval, aby zo strany rodičov bolo upustené najmä v prítomnosti mal. F. od vzájomných či už slovných (vulgárneho
12C/20/2018

vyjadrovania a osočovania), ale aj fyzických atakov, pričom v opačnom prípade ďalšie pokračovanie konfliktných situácií bude mať nedežierne následky na život ich syna. Odvolací súd ďalej konštatoval, že matkou zvolený spôsob prezentovania názorov na otca a jeho rodinu prostredníctvom sociálnych sietí je nielen maximálne nevhodný a neslušný ale aj neprípustný.

8. Podľa § 11 O.Z., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

9. Podľa § 13 ods. 1 O.Z., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

10. Podľa § 13 od. 2 O.Z., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

11. Podľa § 13 ods. 3 O.Z., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Žalobcovia sa predmetnou žalobou domáhali zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.000 eur v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, t.j. v materiálnej satisfakcii je vždy preukázanie existencie závažnej ujmy, ktorá je determinovaná a závislá na individuálnych okolnostiach v prejednávanej veci. Za závažnú ujmu je potrebné zvažovať taký druh ujmy, ktorú daná fyzická osoba vzhľadom na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu nároku, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. V tejto súvislosti však nie sú rozhodujúce pocity dotknutej osoby, ale objektívne kritérium v tom smere, ako by predmetnú ujmu na danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba nachádzajúca sa v obdobnom spoločenskom postavení a v situácii.

13. Ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá značnú zmieru zásahu proti osobnosti fyzickej osoby a to za situácie, ak by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 i zadosťučinenie v peniazoch podľa § 13 ods. 2 sledujú cieľ, t.j. primerane s ohľadom na všetky okolnosti prípadu optimálne a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok nesprávneho zásahu. Musí byť tak zvážená prvoradá satisfakčná funkcia. Pri rozhodovaní o priznaní nemajetkovej ujmy súd prihliada tiež na okolnosti prípadu, napr. na podiel poškodeného, na priebeh incidentu, ktorý viedol k neoprávnenému zásahu. Taktiež je potrebné zistiť príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a ujmu.

14. Z vykonaného dokazovania bolo zo strany žalobcov preukázané, že zo strany žalovanej došlo k neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv, predovšetkým do ich cti a ich súkromia. Žalovaná prostredníctvom SMS správ a sociálnej siete sa vyjadřila, čo bolo preukázané aj v trestnom konaní na stranu žalobcov vulgárnymi výrazmi, ako aj vulgárnymi výrazmi na nešpecifikovaným príslušníkoch ich rodiny, za čo bolo, ako už bolo vyššie uvedené, žalovaná právoplatne odsúdená. Žalobcovia tak preukázali aj listinnými dôkazmi
12C/20/2018

rozsah týchto zásahov, t.j. prepisom SMS správ a výpisom zo sociálnej siete facebook, ktoré skutočnosti žalovaná nespochybovala. Z vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že uvedené zásahy boli vyvolané aj zo strany žalobcov v I/ a II/ rade, keďže dochádzalo predovšetkým v konaní vedenom na tunajšom súde 4P/15/2015 k vzájomným vyhrážkam, osočovaniu, aj zo strany žalobcov v I/ a II/ rade voči žalovanej, čo bolo konštatované aj v rozhodnutí odvolacieho súdu č.k. 6CoP/25/2017. Z vykonaného dokazovania taktiež bolo preukázané, že žalovaná trpela popôrodnou depresiou, bola psychiatricky liečená, takže je vysoká pravdepodobnosť, že uvedené zásahy boli vyvolané aj dôsledkom jej zdravotného stavu ako aj konania ohľadne zverenia mal. F. do jej starostlivosti, keďže v uvedenom

konaní bolo preukázané, že medzi rodičmi boli veľmi nepriaznivé vzájomné vzťahy, ktorú situáciu žalovaná pravdepodobne aj z týchto objektívnych dôvodov nezvládla. O tom, že vzájomné vzťahy medzi žalovanou a žalobcami v I/ a II/rade boli dlhodobo vážne narušené, svedčia aj priestupkové spisy z uvedeného obdobia č.k. OU-LV- OVVS - 216/008931 a OU-LV-LVVS - 217/004169, OU-OV-OVVS-217/005233. Uvedená skutočnosť však nemôže byť na ujmu žalobcov, nakoľko takýto spôsob riešenia uvedených problémov, teda prezentovanie názorov zo strany žalovanej na stranu žalobcov prostredníctvom sociálnych sietí a SMS komunikácie je maximálne nevhodný, jednoznačne neslušný a aj neprípustný. V konaní bolo preukázané, že žalovaná od týchto neoprávnených zásahov násl. upustila. Žalobcovia v konaní poukázali na to, že uvedené zásahy, ktoré súd vyhodnotil ako neoprávnené, závažne značnou mierou zasiahli do ich osobnosti, čo argumentovali tým, že sa zhoršilo ich postavenie jednak v pracovnom živote, v spoločnosti (so susedmi, známymi), ktoré však žiadnym spôsobom žalobcovia nepreukázali, pričom aj dôkaz, ktorý predložil žalobca v I/ rade, že by uvedenými neoprávnenými zásahmi došlo k zníženiu jeho kariérneho postupu, nijakým spôsobom tieto skutočnosti preukázané neboli a taktiež tieto nimi tvrdené skutočnosti nepreukázali v priebehu konania žiadnymi ďalšími dôkazmi. Z poukazom k uvedenému, súd žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, súd jej tak priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,
12C/20/2018

z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa čl. I § 2 ods. 1 , s poukazom na § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní (teda ani lehota na podanie odvolania) v čase odo dňa 27.3.2020 do 30.4.2020 neplynú.

12C/20/2018

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).